A°. 1839. N°. 64.

Zaturdag, 10 Augustus.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Militair Bureau.

Den 8 Augustus 1839.

Door Zijne Excellentie den Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal, is bij Gouvernements-order van heden, No. 24/2, vermits de terugkomst binnen de Kolonie van den Heer W. C. KENNEDIJ, *Lid van den Kolonialen Raad*, en het ten gevolge daarvan verleende *eervol* ontslag aan den Heer N. BOX, als tijdelijk Lid van gemelden Raad, aan den Heer N. BOX voornoemd, *eervol* ontslag verleend als President van de Commissie van Inschrijving en Vrijstelling voor- en van de Schutterij dezer Stad, met bepaling dat het Presidium van voormelde Commissie voor zoo veel het nog overige gedeelte van het dienstjaar 1839 betreft, zal zijn opgedragen aan- en mitsdien worden waargenomen door het Lid van den Kolonialen Raad, den Heer W. C. KENNEDIJ voornoemd.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Administrative Policie.

De passage voor Rij- en andere Voertuigen in de *Oranjestraat* tusschen de *Graven-* en *Heerenstraten*, ter zake van noodwendige reparatien moetende worden afgesloten, geschiedt hiervan bij deze aan de daarbij belanghebbenden kennisgeving.

Paramaribo, den 9 Augustus 1839.

Namens den Procureur Generaal der Kolonie *Suriname*,
J. VAN LIER,
Adjunct Assistent.

Advertentien.

Particuliere West-Indische Bank.

De ondergeteekende, als daartoe last hebbende van Zijne Excellentie den Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal, President van de Hoofd-Directie der Bank voornoemd (*bij non sessie van dezelve Hoofd-Directie*), verwittigt bij deze de belanghebbenden, dat de Commissaris der Bank, van den 9den tot en met den 15den dezer maand, op de gewone kantoor-uren, vaceren zal tot het ontvangen der aanvragen ter verkrijging van *WISSELBRIEVEN*, die, naar aanleiding van het Gouvernements besluit, dd. 5 dezer, alwederom door de Hoofd-Directie zullen worden afgegeven.

Paramaribo, 8 Augustus 1839.

De Secretaris bij de Hoofd-Directie der Particuliere West-Indische Bank,
N. G. VLIER.

(30097) Van wege het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, wordt bij deze ter kennisse van de daarbij belanghebbenden gebragt, dat JOHAN ANTON REELFS, in qualiteit als Gemagtigde van JOSEPHUS ANTONIUS WILDANGER en van HELENA MARIA GEERTRUIDA WILDANGER, zich bij reekste aan het Collegie heeft gewend, met verzoek dat aan hem moge worden af- en overgegeven den Boedel JOHANNES EUGENIUS WILDANGER; zullende wanneer daartegen geene oppositien mogten inkomen, door welgemeld Collegie na verloop van *zes* weken, daarop worden gedisponeerd, als hetzelve vermeenen zal te behooren.

Paramaribo, 7 Augustus 1839.

De fungerende Secretaris,
F. C. COBLIJN.

(31608) De *fungerende* CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen op Woensdag den 14den dezer, des nademiddags om 4 ure, door den Vendumeester S. F. FLU, ten Sterfhuize van den Heer HAIM PIZA, doen verkoopen:

Deszelfs *NALATENSCHAP*; bestaande in: diversa WINKELWAREN, MEUBELEN en LIJFKLEEDEREN.

Paramaribo, den 6 Augustus 1839.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

Aanstaande Zaturdag den 10den dezer, des morgens ten *zes* ure, zal de gewone Exercitie met de *Brandspuiten* plaats vinden.

Paramaribo, den 6 Augustus 1839.

De Opperbrandmeester,
H. G. ROUX.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 4den dezer, de Fransche Schooner l'Anna, Kapt. C. Mattei, van Cayenne, hebbende 3 dagen reis.

Den 8sten, het Schip Nickerie-Packet, Kapt. C Hoffker, van Amsterdam, hebbende 48 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 7den, het Schip Catharina, Kapt. K. M. Hillers, naar Amsterdam, lading: 450 vaten Suiker en 45 balen schoone Katoen. — Passagiers: de Heeren J. P. Neese, Bodkin en Robertson.

Idem, het Schip Susanna Maria, Kapt. E. Meijer, naar Amsterdam, lading: 371 vaten Suiker, 33 balen schoone- en 1 baal vuile Katoen en 1 kist met opgezette Vogels.

Geboorte- en Sterfgevallen.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 1sten tot en met den 31sten Julij 1839, zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN: Den 27 Junij, Josephina Houwling, dochter. — 29sten, Eliza Leckmina, dochter. — 2 Julij, Dientje Mozes Coster, echtgenoot van Joseph Heidemans, zoon. — Idem, Jacoba Sara Stuger, echtgenoot van Johan Hendrik Reijeg, zoon. — Idem, Francina Kammel, dochter. — 5den, Johanna Frederica Elisabeth Brink, echtgenoot van Egbertus Johannes van Wijke, dochter. — Idem, Johanna van Bebé van Auca, zoon. — 6den, Alida Theresia Scholtzborg, zoon. —, 8sten, Jansie Henriette Mossenberg, zoon. — Idem, Adriana Kremmer, zoon. — 9den, Susanna Maria Vakker, dochter. — 10den, Susanna van Eva van Samson, zoon. — Idem, Geertruida Louiza Schuster, echtgenoot van Corstiaan Aart Batenburg, dochter. 12den, Bebé van Rosa van Poppelman, dochter. — Idem, Simha Jacob Samson, echtgenoot van Joseph Samuel Ries, dochter. — 15den, Elisabeth Louiza Weinreith, dochter. — Idem, Ketty Louizas, zoon. — 17den, Wilhelmina Williams, echtgenoot van George Johannes Halfhide, zoon. — 18den, Jacoba Monroi, zoon. — 20sten, Jacoba Jacquelina Comvalius, dochter. —, 21sten, Elisabeth van Goudman, dochter. — 27sten, Susanna Rebecca Godefroy, zoon.

LEVENLOOS GEBOREN: 2den Julij, een Kind van Aletta Charlotte Thunnish, echtgenoot van Arius Westmaas Mz. — 13den, een Kind van Esther Machielse weduwe van Samuel Polak; beide van het Mannelijk Geslacht.

OVERLEDEN: Den 1sten Julij: Albertus Hendrik, zoon van Anna Maria Waks, oud 8 maanden. — 3den, Jan George Constantijn, zoon van Susanna Elisabeth Grönert, oud 11 maanden. — Idem, Josephina Genie, dochter van Mary Burns, oud 2 jaren. — 4den, Jan Bolmer, oud 27 jaren. — 5den, Andries Julius Christiaan, zoon van Johannes Abrahamsz en Anna Freijss, oud 2 jaren en 6 maanden. — 6den, Johannes Willem Eefsinck, oud 32 jaren. — 8sten, Christina Elisabeth Gollenstede, oud 26 jaren. — 9den, Henriette van Finette van Crül, oud 21 jaren. — 10den, Sibella Susanna van Antje van Halfhide, oud 85 jaren. — 11den, Francina van Dahlberg, oud na gissing 87 jaren. — 12den, Johannes Hendricus Niehwcamp, oud 55 jar. 13den, Isaak Haim Mendes Quiros, oud 49 jaren. — Idem, Wilhelmina Helena Geertruida, dochter van Sophia Theodora Comvalius, oud 4 jaren. — 16den, Coba Oosterhuijzen, oud 37 jaren. — Idem, Willem Jacques Gerard, zoon van Johanna Jacoba de la Riviere, oud 1 jaar en 10 maanden. — Idem, Meries van van Engelen, bij den Heiligen Doop genaamd Johanna Catharina, oud 56 jaren. — 17den, Catharina Adriana Steentuin, oud 11 jaren. — 18den, Johanna van van Ommeren, oud 53 jaren. — Idem, Caroline Nederwoud, oud 46 jaren. — Idem, Hendricus Hermanus (ligt matroos aan boord van het Schip Catharina), oud 16 jaren. — 19den, Piet Fredrik, zoon van Jacoba Henriette Brink, oud 4 maanden. — 20sten, Johannes George Veiera, oud 49 jaren. — 22sten, Egbert Lucas Gemets, oud 20 jaren. — 24sten, Haim Piza, oud 38 jaren. — 25sten, Christina van Fockens, oud 65 jaren. — 26sten, Coba van Robles de Medina, oud 43 jaren. — Idem, Esther Machielse, weduwe Samuel Jacob Polak, oud 44 jaren. — 28sten, ... Forsnik (Militair Hospitaal). — Idem, Henriette Christina, dochter van Elisabeth Wilhelmina Haersenhout, oud 4 jaren en 3 maanden. — 29sten, Henriette Zegelaar, oud 53 jaren. — Idem, Antoinette Hendrina Osse, oud 43 jaren. — 30sten, Constantia Bellona van Schelling, oud 54 jaren.

Mengelingen.

FATIMA.

»*Allah!* ik heb u lief! liever dan de schatten der aarde; liever dan het licht mijner oogen; en den adem van mijn leven. Uw wil is mij heilig! heiliger dan de nagedachtenis mijner moeder, en de zegen van mijnen langgestorven vader!"

Dus juichte de onbedachtzame *Fatima*; want zij was sterk in godsvrucht en geloof, en dankbaar voor het gelukkige levenslot, haar te beurt gevallen.

En ziet, een *genius* daalde neder, en sprak tot haar:

»De Eeuwige hoort u; moeder zie uw kind!"

Dit zeggende wees hij op een knaapje, dat, aan den oever van eenen snelvlietenden stroom, met bloemen speelde.

Fatima sloeg eenen vochtigen blik naar boven, als wilde zij daarmede te kennen geven, dat zij nog in dankbaarheid te kort kwam.

Maar in dit oogenblik bukte het knaapje zich, het verloor zijn evenwigt, stortte in den vloed, en de bruisende golven sleepten het mede.

Met eenen kreet van ontzetting sprong de beangste moeder op, om naar den stroom te snellen, maar de *genius* hield haar tegen en sprak:

»Blijf, *Fatima!* blijf! het lot van uw kind is beslist, het moet heden sterven; denk aan uwe pas geuite woorden...."

Verplet stond de arme daar. Nu eerst zag zij de onbedachtzaamheid dier woorden in, en het angstzweet der vertwijfeling brak haar uit.

»Genade!" kreet zij eindelijk, terwijl zij in het stof kroop; »genade!..... *Allah!* ik heb u lief, maar ik ben *moeder!*..."

De *genius* hief haar op, glimlachte, en in het moederhart kiemde weder eenige hoop.

»Kortzigtige!" sprak hij eindelijk, »het valt ligt in den wil van den Ondoorgrondelijke te berusten, als die wil al de verlangens van uw hart vervult; maar als de dagen der beproeving daar zijn, dan eerst worden stil geduld, onderwerping en vertrouwend lijden, met gouden letteren, in het boek des levens aangeteekend! *Fatima!* kniel neder; de oneindige goedheid van den Eeuwige rust nog op u; het was slechts eene waarschuwing, zie...." En zij zag eenen herder, die het door hem gered de knaapje in de armen droeg, en weldra hoorde de onbedachtzame andermaal, uit den mond van haar geliefd kind, den zoeten naam van.... *moeder!*

HET NACHTVLINDERTJE EN DE SPIN.

Treurig en eenzaam zat de oude *Hanna* voor de deur van hare kleine hut. Met tranen in de oogen tuurde zij op de weelderige wijngaardranken, die het door de stralen der avondzon vergulde venster omslingerden. In *deze* hut was zij geboren en oud geworden: daar, onder dat nederige dak, had zij de genoegens van een stil huiselijk leven gekend, de zaligheden der reine liefde gesmaakt. *In* deze hut waren immers hare kinderen geboren? *Uit* deze hut had zij ze allen naar hunne laatste, eeuwige rustplaats vergezeld! Daar had zij onlangs nog den jongen ademtogt van haren echtgenoot opgevangen.

O! de hut was haar regt dierbaar geworden: aan elke leembrok hechtte zich immers eene herinnering? En nu, nu dwong men haar die te verlaten; hoe wreed!

Morgen, als het jeugdig ochtendrood de kleine glasruiten zal begroeten, moet de arme oude reeds verre zijn.

O! het ging haar zoo ter harte; zij had reeds zoo veel gewend, en nog scheen de bron harer tranen niet verdroogd.

»Ach," zuchtte zij, »is er dan geene hoop, geene redding? Zal ik verre van de asch der mijnen moeten rusten?"

Onwillekeurig viel haar blik in dit oogenblik op een klein nachtvlindertje, in het listige net eener spin verstrikt. Het diertje wrong en bewoog zich, uit angst, in alle bogten en wendingen, en trachtte de fijne zilverdraden van het web door te worstelen; vergeefs!..

Reeds gleed de bloeddorstige vijand uit zijnen schuilhoek, gereed om het arme vlindertje te verslinden; reeds strekte hij zijne lange pooten uit.....

»Arm diertje!" »zuchtte *Hanna*; »ach! ook gij, gij zult uw noodlot niet ontgaan!"

Nog één oogenblik, en het vlindertje was verloren.

Maar, snel als de bliksem, schoot eene zwaluw uit het luchtruim; de spin werd hare prooi, de draden van het net verbroken, en vrolijk en dartel klapwiekte het vlindertje weder in de vrije lucht!

»God heeft gesproken!" zeide de oude zacht bij zich zelve, en zij wanhoopte niet meer.

FIJN GEHOOR.

De beroemde Italiaansche dichter *Ariosto* was tevens een uitmuntend opzegger van zijne verzen. Niets was hem een pijnlijker verdriet, dan zijne werken wansmakelijk te hooren voorlezen, of gelijk men zeggen kan, radbraken. Op zekeren tijd, dat hij voorbij den winkel van een pottenbakker ging, hoorde hij dezen man het twee en dertigste couplet des eersten boeks van zijnen *Roeland* (*Orlando Furioso*) zingen, waar *Renaud* zijn paard gebiedt stil te houden:

Ferma, Bajardo mio, deh ferma il piede, enz.

Deze verzen sprak de pottenbakker zoo slecht uit, dat *Ariosto*, hevig opstuivende, met eenen rotting, dien hij in de hand had, verscheidene potten welke in het venster te koop stonden, aan stukken sloeg. De winkelier maakte een groot misbaar, en schold den dichter wakker uit, als die iemand moedwillig benadeelde, welke hem nooit benadeeld had. »Ik heb mij," zeide *Ariosto*, »nog niet genoeg gewroken, wegens het ongelijk, dat gij mij daar zoo even hebt aangedaan. Ik heb eenige potten van u gebroken, die geen stuiver het stuk waard zijn, en gij hebt één mijner schoonste coupletten bedorven, dat eene onberekenbare waarde heeft."

RONDBORSTIGHEID.

Eduard Stillingfleet, die, na dat hij eenige geestelijke ambten in Engeland bediend had, hofkappelaan bij *Karel II* werd, hield men voor een der voortreffelijkste kanselredenaars zijner eeuw; dan, hoe groot en uitgebreid ook zijn roem in het vak van geestelijke welsprekendheid was, zoo las hij echter alle zijne redevoeringen, die hij ten hove van den kansel uitspraak; eens vroeg hem *Karel II*, waarom hij dit deed? Sire! antwoordde de pralaat, wanneer ik uwe majesteit en al de grooten des rijks bijeen vergaderd zie, dan overvalt mij een soort van vreesachtigheid, die mij noodzaakt, mijnen voordragt voor te lezen. Doch, vervolgde hij, mag ik zoo vrij zijn Sire! u te vragen, waarom uwe Majesteit dit zelve in het parlement doet, daar gij toch, als Koning, tot onderdanen spreekt? Uwe rondborstige vraag, antwoordde de Koning, verdient een niet minder rondborstig antwoord: Ik lees in het parlement mijn aanspraak van den troon, om dat ik het niet wagen durf mijne onderdanen, zoo regelregt, onder de oogen te zien, want ik ben altoos bevreest, van schaamrood te worden, om dat ik hun altijd, schoon met veel beleefdheid, geld afvorder.

ADVERSARIA.

Lodewijk de XIV, was in 1660 gehuwd met *Maria Theresia* van Oostenrijk, dochter van *Filippus den IV*, Koning van Spanje. Deze deugdzame Prinses overleed in 1683. Toen de Koning haren dood vernam, zeide hij: »*Zie daar het eenige aardsch iet, dat zij mij ooit veroorzaakt heeft*" Beter lijkrede is er voorzeker nooit over eene vorstelijke gade gehouden.

Een Koopman had zijnen zoon in de regten laten studeren en dezelve was nu Advocaat geworden. Thans raadde hij hem, toch niets om *niet* te doen, maar zich van allen, die zijne hulp zouden behoeven, rijkelijk te laten betalen en vooral geene geschenken te weigeren, die men hem geven mogt, om het regt op zijne zijde te buigen. »Hoe?" riep daarop de zoon, die met de slenters van zijnen vader nog niet bekend was, »hoe? wilt gij dan, dat ik met de gerechtigheid *koophandel* zal drijven?" »En waarom dat niet?" hernam de vader, »die waar is toch wezenlijk al te zeldzaam, dan dat men er niets voor geven zou."

Drie kennissen kwamen elken avond bijeen om *à l'hombre* te spelen. Een zeide een hunner *sans prendre*. Op hetzelfde oogenblik kreeg hij eene beroerte en bleef dood zitten. Terwijl de twee andere medespelende maar hulp snelden, nam een derde de kaarten van den stervenden op en, dezelven doorziende, zeide hij bedaard: hij had het toch verloren.

Volgens *Schlözer*, is de staatkunde de kunst om menschen *par force* gelukkig te maken.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het Nederlandsch Kofschip Sara Anna Cornelia, Kapt. N. K. Dijkhuis. — Adres bij C. J. Leijsner. — Sluit stellig op den 10 Augustus e. k.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip Dina Maria, Kapt. H. C. Wriburg. — Adres bij C. J. Leijsner. — Sluit 25 Augustus.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip Phoenix, Kapt. G. Smitt. — Adres bij J. Gisius. — Sluit 25 Augustus.

Het Nederlandsch Kofschip Hillegonda Ida, Kapt. H. A Hendriks. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 15 Augustus.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip Wilhelmina en Maria J. C. Atkes. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 15 Augustus.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip Astrea, Kapt. J. A. de Lang. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 25 Augustus.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip Sophia Maria, Kapt. A. J. Andresen. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit 20 Augustus.

NAAR ROTTERDAM.

Het Nederlandsch Schip het Vertrouwen, Kapt. R. C. Pinksterboer. — Adres bij J. S. Samson.

Stand der Maan.

2	*Augustus*	LAATSTE KWARTIER.
9	»	NIEUWE MAAN.
17	»	EERSTE KWARTIER.
24	»	VOLLE MAAN.
31	»	LAATSTE KWARTIER.

Getijden.

			Hoog Water.		*Laag Water.*
10	*Zaturdag.*	*'s mor.*	6-45	*'s av.*	12-45
11	*Zondag.*	»	7-30	»	1-30
12	*Maandag.*	»	8-15	»	2-15
13	*Dingsdag.*	»	9 00	»	3-00

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.